

ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ

Ο πολιτικός παρανομαστής του νομοσχεδίου της ειδικής αγωγής βάζει με μεγαλύτερη σφοδρότητα τις καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις στην ειδική εκπαίδευση και ακολουθεί την πιστή εφαρμογή των μνημονίων-ΕΕ-τρίοικας. Σε συνδυασμό με τις υπόλοιπες εφαρμογές σε επίπεδο κοινωνικής πολιτικής (αλλαγές των εργασιακών σχέσεων με εκπαιδευτικούς που «απασχολούνται επωφελούμενοι» με 5μηνες συμβάσεις και μισθούς πείνας, απουσία μόνιμων διορισμών, ψαλίδισμα των κοινωνικών παροχών σε θεραπείες μαθητών με αναπηρίες, ιατρικοποίηση του χώρου με όσα αυτό συνεπάγεται και επικράτηση δομών με εργασιακή ρευστότητα και θολές αρμοδιότητες), συνεχίζεται η πολυεπίπεδη αποδόμηση της ειδικής εκπαίδευσης. Η καπιταλιστική κρίση αγγίζει και την εκπαίδευση. Με υποχρηματοδότηση κοντά **στο 2% του ΑΕΠ**, με το κλείσιμο **2.000 σχολείων** (και την προετοιμασία 1.700 ακόμη για φέτος), την κατάργηση ειδικοτήτων για **20.000 μαθητές**, με την υποταγή της **εκπαίδευσης στην αγορά** και την **Ευρωπαϊκή Ένωση**, με το «νέο Λύκειο» τον ανυπέρβλητων **ταξικών φραγμών**, με την **μαθητεία-τζάμπα εργασία** της νέας γενιάς, με την **υποστελέχωση και τα χιλιάδες κενά**, την υπαγωγή των **πανεπιστημίων στις επιχειρήσεις** *φτιάχνουν ένα εφιαλτικό τοπίο για μαθητές, γονείς, εκπαιδευτικούς.* Το υπουργείο επιδιώκει να μεταθέσει τις ευθύνες του για την λειψή έως ανύπαρκτη ειδική αγωγή στις πλάτες των εκπαιδευτικών και προσπαθεί εκ παραλλήλου-ακροβατώντας επικίνδυνα- να «επιλύσει» τις επιπτώσεις πολιτικών επιλογών που χάρισαν χρήμα σε ημέτερους και μη κερδοσκόπους (προγράμματα 400 ωρών, «επιμορφώσεις» μέσω πολυδιαφημιζόμενων ΕΣΠΑ, κ.α.). Προσπαθεί να φέρει σε αντιπαράθεση τμήματα εργαζομένων στο χώρο της ειδικής εκπαίδευσης, εκμεταλλευόμενο την ανάγκη για εργασία, σε πολιτικό τοπίο απολύσεων και συρρίκνωσης του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, επιδιώκοντας να κρατήσει μια υποτιθέμενη διαβούλευση στα όρια ασφαλούς για το ίδιο αντιπαράθεσης.

Το νομοσχέδιο της ειδικής αγωγής φέρνει στην επιφάνεια τις πραγματικές αντιπαραθέσεις και τα επίδικα που αφορούν στην παραπέρα υποβάθμιση των μορφωτικών δικαιωμάτων των ΑμΕΑ καθώς και τα εργασιακά δικαιώματα των εργαζομένων στο χώρο:

1. Η αυθαίρετη μετονομασία των μόνιμων εκπαιδευτικών που υπηρετούν σε δομές ειδικής εκπαίδευσης με τον κωδικό ΠΕ 70.50 και ΠΕ 60.50 αποτελεί από τη μια δημιουργία δεξαμενής πιθανών μελλοντικών απολύσεων, από την άλλη μοχλό πίεσης για «μεταφορά προσωπικού» στη γενική εκπαίδευση υπό το φόβο μιας πιθανής απόλυσης, γεγονός που εξυπηρετεί την κάλυψη εκπαιδευτικών κενών, λόγω μη διορισμών. Τα κενά της ειδικής εκπαίδευσης από μια τέτοια εξέλιξη θα διευρύνουν τον αριθμό των εργαζομένων με ΕΣΠΑ, θα «κλείσουν» τμήματα ένταξης τυπικά (αν δεν έχουν λειτουργήσει για κάποια χρόνια λόγω μη στελέχωσής τους) ή άτυπα (λόγω μη πρόσληψης αναπληρωτών) και θα διευκολύνουν τη μετατόπιση της εκπαίδευσης των μαθητών ΑμΕΑ στις γενικές τάξεις, προπαγανδίζοντας μια «ανάπηρη ενταξιακή πολιτική». Αυτό που στο τέλος θα μείνει είναι είτε η πιθανότητα ενός επερχόμενου «ξαφνικού θανάτου» των τμημάτων ένταξης, είτε η «χρέωση» της εκπαίδευσης των μαθητών ΑμΕΑ στις γενικές τάξεις με τις ελάχιστες των προϋποθέσεων, ακόμα και για τις ομάδες εκείνες των μαθητών που μπορούν να επωφεληθούν τα μέγιστα από το γενικό σχολείο.

Από την άλλη οι πολλαπλοί πίνακες αναπληρωτών με τα αυθαίρετα διαφορετικά κριτήρια προσλήψεων στοχεύουν στην αλλαγή των εργασιακών σχέσεων και ποντάρουν στη δημιουργία στεγανών και αντιπαραθέσεων ανάμεσα σε εργαζόμενους.

Οι εργαζόμενοι χρειάζεται να απαιτήσουμε ενιαία κριτήρια διορισμών, μεταθέσεων και αποσπάσεων σε όλη την εκπαίδευση, μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους, διορισμούς τώρα με βάση το χρόνο λήψης του πτυχίου, γενναία χρηματοδότηση σταθερών δομών ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης μέσα από τον κρατικό προϋπολογισμό.

2. Το νομοσχέδιο επιχειρεί να καλύψει νομοθετικά (και να παροπλιστεί απέναντι σε οικονομικές διεκδικήσεις από πλευράς των γονιών) **την επί σειρά ετών part time παράλληλη στήριξη με ευφυσολογήματα και οικονομικούς υπολογισμούς που αποβαίνουν σε βάρος των μαθητών.** Όλες οι διατάξεις που αφορούν στην παράλληλη στήριξη, αποδεικνύουν τη ρευστότητα του θεσμού και στοχεύουν να λύσουν με «οικονομικό εξορθολογισμό» τις ανάγκες των μαθητών ΑμΕΑ που δικαιούνται την παράλληλη, λαμβάνοντας υπόψη ότι ο θεσμός αυτός έχει χρόνο λήξης μέχρι το 2015, που τελειώνουν τα κονδύλια του ΕΣΠΑ. Οι προϋποθέσεις έγκρισης σχετικά με τις δυνατότητες των μαθητών να μπορούν να παρακολουθούν το τυπικό και άτυπο πρόγραμμα του σχολείου τουλάχιστον κατά το ήμισυ, η προϋπόθεση να μην υπάρχει τμήμα ένταξης στο σχολείο που φοιτά ο μαθητής που δικαιούται, η ελαχιστοποίηση των εγκρίσεων ανά σχολείο (μόνο μια σε κάθε σχολείο) και η δικαιοδοσία του περιφερειακού διευθυντή εκπαίδευσης να ελέγχει και να ανακατανέμει τον αριθμό των παράλληλων στηρίξεων, πρακτικά σημαίνει υποβάθμιση των μορφωτικών δικαιωμάτων των μαθητών.

3. Το σχέδιο νόμου εντείνει την αξιολόγηση μέσα ΚΑΙ από την υποβολή τρίμηνων εκθέσεων από τα ΚΕΔΔΥ στις περιφερειακές διευθύνσεις. Η αποτύπωση των στοιχείων της ΕΑΕ, το my school της ΕΑΕ στοχεύει στον ασφυκτικό έλεγχο, τη συνεχή αξιολόγηση των δομών, τη μετακίνηση εκπαιδευτικών και μαθητών και τον εύκολο προγραμματισμό για κλείσιμο δομών και σχολείων. Ιδιαίτερα σοβαρή θεωρείται η παράμετρος «μεταφοράς» ιατρικού εργαλείου στο χώρο της εκπαίδευσης για την κατηγοριοποίηση και την κατάρτιση προγραμμάτων εκπαίδευσης μαθητών ΑμΕΑ. Το ICF («**χάρακας υγείας και αναπηρίας**») είναι καθαρά ιατρικό εργαλείο ακατάλληλο για την ανάπτυξη κοινωνικής ή εκπαιδευτικής πολιτικής, το οποίο όμως προτείνεται να αποτελεί το βασικό εργαλείο (για το οποίο απαιτείται «εκπαίδευση», άρα νέα ΕΣΠΑ και νέο φαγοπότι) για τα ΚΕΔΔΥ και τα ιατροπαιδαγωγικά κέντρα. Η αποδοχή του στο χώρο της εκπαίδευσης από ενώσεις αναπήρων που πρόσκεινται στο υπάρχον πολιτικό σύστημα, η προκήρυξη διαγωνισμών για την υλοποίηση πλευρών χρήσης του ICF, ο προσανατολισμός εκπαιδευτικών ιδρυμάτων σε προγράμματα εκπαίδευσης που «επιθυμούν να αναλάβουν δράση» για την εκπαίδευση, αξιοποίηση και χρήση αυτού του «μοναδικού παιχνιδιού στην πόλη» **δείχνουν ότι τα επόμενα χρόνια θα γίνει σοβαρή προσπάθεια να προχωρήσει ποσοτικά και ποιοτικά η ιατροκοποίηση του χώρου της ειδικής εκπαίδευσης.** Το ICF θα λειτουργήσει ως «χάρακας υγείας και αναπηρίας» και να αφυδατώσει ακόμη περισσότερο την εκπαιδευτική διαδικασία. Σε συνδυασμό δε με τα υπόλοιπα μέτρα (υποχρηματοδότηση της εκπαίδευσης, ξήλωμα δομών ειδικής και γενικής παιδείας, ξήλωμα δημόσιων δομών υγείας, αυτοαξιολόγηση σχολείου και εκπαιδευτικών) υλοποιεί τους στόχους ΕΕ- κυβέρνησης και κεφαλαίου για να αποκτήσει το δημόσιο σχολείο χαρακτηριστικά της αγοράς.

Στο σχέδιο νόμου δίνεται ιδιαίτερη βαρύτητα στα αναλυτικά προγράμματα σπουδών στην ειδική εκπαίδευση και υιοθετείται σταθερά η αντίληψη πως τα αναλυτικά προγράμματα της

γενικής εκπαίδευσης μπορούν μέσα από «διαφοροποιήσεις» να αποτελέσουν οδηγούς προγραμμάτων για τους μαθητές ΑμΕΑ, θεωρώντας πως τα προγράμματα σπουδών είναι εκείνα που παρουσιάζουν αναπηρίες και όχι οι μαθητές. Φυσικά αυτά τα αναλυτικά προγράμματα που εντείνουν τους ταξικούς φραγμούς στην εκπαίδευση, που περιθωριοποιούν τους μαθητές με μαθησιακές δυσκολίες και όχι μόνο, είναι γέννημα θρέμμα των ίδιων πολιτικών και ανθρώπων που ΣΗΜΕΡΑ ΞΑΦΝΙΚΑ ανακαλύπτουν τη δυσλειτουργία τους και απαιτούν την τροποποίησή τους μέσω της αρχής της καθολικής σχεδίασης για τους μαθητές με ειδικές ανάγκες και αναπηρίες. Ωστόσο τα αναλυτικά προγράμματα σπουδών απηχούν πολιτικές και κοινωνικές αντιλήψεις της εκάστοτε κυρίαρχης πολιτικής (εδώ του καπιταλισμού) και στη συγκεκριμένη φάση στόχος τους είναι ο φτηνός, ευέλικτος εργαζόμενος που θα αποκτά πολλές δεξιότητες, και ελάχιστες γνώσεις. Η μη αποδοχή της αναπηρίας ως πραγματικού γεγονότος, που δευτερογενώς επιβαρύνεται και από τους ταξικά προσδιορισμένους κοινωνικούς φραγμούς, οδηγεί στην υποβάθμιση της ανάγκης για κατάλληλα εκπαιδευτικά προγράμματα και πλαίσια και στοχεύει στην «εξεύρεση λύσης» για το μαθητικό αυτό πληθυσμό που θα είναι όσο το δυνατόν «φθηνότερη» για το κράτος. Η αντίληψη αυτή δεν υπερασπίζει τα εκπαιδευτικά δικαιώματα των μαθητών με αναπηρίες και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, αντίθετα οδηγεί στην περιθωριοποίησή τους και στην έξοδό τους από το σχολείο. Αλήθεια για ποιο Καθολικό Σχεδιασμό για Μάθηση μιλάνε όταν οι αλλαγές που εφαρμόζονται στο σύνολο της Π.Ε. και ιδιαίτερα στη Δ.Ε. μετατρέπουν το σχολείο σε ένα ατέλειωτο εξεταστικό κάτεργο; Η ευθύνη μετατοπίζεται από την πολιτεία και το κεντρικό κράτος στον εκπαιδευτικό. Αυτός θα επιλέξει, θα σχεδιάσει, θα υλοποιήσει το διαφοροποιημένο αναλυτικό πρόγραμμα, θα αξιολογήσει τον μαθητή και στο τέλος θα αξιολογηθεί και αυτός κατά πόσο πέτυχε τους στόχους που τέθηκαν.

5. Τέλος το υπουργείο «εξοφλεί γραμμάτια και υποχρεώσεις» σε ημέτερους και όχι μόνον: Α) Στο άρθρο 31 αναγνωρίζει ως ισότιμη την φοίτηση παιδιών ηλικίας 4 έως 7 ετών στο πρόγραμμα πρώιμης παρέμβασης της ΕΛΕΠΑΠ με οποιαδήποτε μονάδα ειδικής προσχολικής αγωγής. Το πρόγραμμα αυτό χρηματοδοτείται από το ΕΣΠΑ. Την ίδια ώρα η εταιρία αποσπά αίθουσες από το Ειδικό Σχολείο, θέτει συνεχώς εμπόδια και δημιουργεί προβλήματα στη λειτουργία του, ενώ παρέχει θεραπείες μόνο σε όσους μαθητές τις πληρώνουν. Β) Η συνάφεια των μεταπτυχιακών τίτλων σπουδών στην ειδική αγωγή μεταφέρεται από τα ΠΥΣΠΕ σε ειδική επιτροπή που συγκροτείται στο ΙΕΠ. Τα κριτήρια και οι προϋποθέσεις χορήγησης της συνάφειας θα καθοριστούν με υπουργική απόφαση..... Γ) Ο σχολικός χρόνος σε δομές δευτεροβάθμιας ορίζεται σε 40 λεπτά (!!!), ενώ στις υπόλοιπες δομές είναι 45λεπτά. Δ) Τα κριτήρια για τη στελέχωση των ειδικών σχολείων φωτογραφίζουν συγκεκριμένες κατηγορίες.

Απέναντι σε αυτό το σχέδιο νόμου έκτρωμα μια πρέπει να είναι η απαίτησή μας: ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ. Παράλληλα χρειάζεται να παλέψουμε για:

Αύξηση των δαπανών για την παιδεία στο 15% του τακτικού προϋπολογισμού.

Κανένα κλείσιμο- συγχώνευση σχολικής μονάδας. 20 μαθητές/τμήμα στα δημοτικά, 15 ανά τμήμα Α΄ και Β΄ δημοτικού και στα νηπιαγωγεία.

Αποκλειστικά δημόσια, δωρεάν και υποχρεωτική εκπαίδευση, επαγγελματική κατάρτιση και αποκατάσταση των ΑμΕΑ, σε σχολικές μονάδες του ΥΠΕΠΘ.

Διαχειριστικό έλεγχο ιδιωτικών μονάδων ειδικής εκπ/σης και μετατροπή τους σε δημόσιες.

Γενναία αύξηση των δαπανών για: Την έγκαιρη παρέμβαση, την ειδική εκπαίδευση, την ειδική επαγγελματική κατάρτιση, την αυτόνομη διαβίωση-την προστατευμένη εργασία. Η

πολιτική της πρόληψης πρέπει να ξεκινά από τη γέννηση των παιδιών. Πλήρης ασφαλιστική κάλυψη της ειδικής εκπαίδευσης.

Έγκαιρη διάγνωση και καταγραφή των ατόμων με ειδικές ανάγκες. Ίδρυση δημόσιων ειδικών σχολείων όλων των βαθμίδων για να καλυφθούν οι ανάγκες όλων των ΑμΕΑ. Πλούσιος εξοπλισμός, εποπτικό υλικό στα υφιστάμενα και τα υπό ίδρυση ειδικά σχολεία.

Δημιουργία Τμημάτων Ένταξης σε κάθε σχολική μονάδα και βαθμίδα εκπαίδευσης. Στήριξη με αναγκαία μέτρα με μείωση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα, επαναπροσδιορισμός περιεχομένου και μεθόδων διδασκαλίας, και μέσα (κατάλληλη υλικοτεχνική και κτιριακή υποδομή, πλούσιος εξοπλισμός, εκπαιδευτικό-εποπτικό υλικό, σύγχρονα μέσα τεχνολογίας-κατάλληλο εκπαιδευτικό λογισμικό, κ.α.).

Μαζικοί διορισμοί στην ειδική εκπαίδευση σε όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης. **Καμία κατηγοριοποίηση, κατακερματισμό και διαχωρισμό των εκπαιδευτικών. Ενιαία κριτήρια μεταθέσεων, διορισμών σε όλη την εκπαίδευση.** Διορισμοί με βάση το χρόνο λήψης του πτυχίου. Διορισμός όλων των αναπληρωτών και όσων έχουν υπογράψει έστω και μια σύμβαση στο δημόσιο σχολείο. **Σταθερή και μόνιμη εργασία για όλους.** Όχι στην ελαστική εργασία. Κατάργηση της ωρομισθίας, της αναπλήρωσης με μειωμένο ωράριο και του θεσμού του αναπληρωτή από ΕΣΠΑ.

Στελέχωση των ειδικών σχολείων με απαραίτητες ειδικότητες (ψυχολόγους, κοινωνικούς λειτουργούς, εργοθεραπευτές, λογοθεραπευτές, βοηθητικό προσωπικό κ.ά.) με μόνιμη σχέση εργασίας.

Κατοχύρωση παιδαγωγικής εκπαιδευτικής κατεύθυνσης των ΚΕΔΔΥ, άμεση στελέχωση τους, μικρότερες περιοχές ευθύνης ανά δήμο, λιγότερες διοικητικές αρμοδιότητες, κινητές μονάδες που θα επισκέπτονται τα σχολεία και θα στηρίζουν εκπαιδευτικούς και μαθητές. **Τα ΚΕΔΔΥ να υλοποιούν την υποστήριξη των μαθητών με ειδικές ανάγκες μέσα στα σχολεία.** Διορισμοί εκπαιδευτικών σε όλα τα δημόσια ιατροπαιδαγωγικά κέντρα.

Αναβάθμιση των υπαρχόντων και ίδρυση νέων εκπαιδευτικών μονάδων δημόσιας και δωρεάν, ειδικής επαγγελματικής εκπαίδευσης (ΕΕΕΕΚ), διεύρυνση του ρόλου τους με μονάδες αυτόνομης διαβίωσης, προστατευμένα εργαστήρια, νομοθετική κατοχύρωση των αποφοίτων τους. Ειδική εκπαίδευση εφόρου ζωής για τα άτομα με βαριές, πολλαπλές αναπηρίες και ίδρυση κέντρων αυτόνομης διαβίωσης.

Επαναλειτουργία των διδασκαλείων, καθιέρωση του θεσμού της μετεκπαίδευσης σε θέματα ειδικής αγωγής και στη β/βάθμια εκπαίδευση, **περιοδική ουσιαστική επιμόρφωση με τη χρηματοδότηση του υπουργείου** του προσωπικού όλων των ΣΜΕΑ, **αλλά και των εκπαιδευτικών της γενικής εκπαίδευσης σε θέματα ειδικής αγωγής.**

Κατάργηση των ν.2817, ν.3194/2003, ν.3699/2008, ν.4115/2013 άρθρο 39 που εμπορευματοποιούν την ειδική αγωγή, προωθούν την ιατροποίηση, κατηγοριοποιούν τους εκπαιδευτικούς και ανατρέπουν εργασιακά δικαιώματα στο χώρο της ειδικής αγωγής.

Μόνιμη σταθερή, προστατευμένη - υποστηριζόμενη εργασία για τα άτομα με ειδικές ανάγκες στο Δημόσιο και στον Ιδιωτικό Τομέα.

